

РЕЗЮМЕ

на монографичен труд „АРХИТЕКТУРА ЗА ХОРА ОТ ТРЕТАТА ВЪЗРАСТ“

с автор гл.ас. д-р арх. Пламен Рилски

Научните изследвания и открития в сферата на медицината, биотехнологията, фармацията и тяхното прилагане водят до повишаване нивото и обхвата на медицинските грижи. Това, от своя страна, е предпоставка за удължаване средната продължителност на живот в икономически развитите страни (независимо от различията в социалната политика), вследствие на което все по-голям процент от населението в тях е на възраст 65+.

Начинът на живот на тази група хора добива все по-голямо значение за хармоничното развитие на обществото. Остаряването при повечето от тях се свързва с физиологични промени, които могат да доведат до трудности при взаимодействие със заобикалящата ги среда. Това често ги дискриминира в обществения и икономически живот въпреки значителния им житейски, а в определени случаи и професионален опит.

Комфортът на обитаване в съществуващите жилищни и специализирани сгради често не отговаря на потребностите на въпросната общност. Затова в настоящия труд се структурират и анализират основните проблеми, свързани с концептирането, ситуирането, цялостното проектиране, новото строителство (или реконструкцията) и експлоатацията на местата за обитаване от хора, навършили 65 г. Стремехът е да им се предоставят условия за водене на качествен живот, като по този начин останат максимално дълго интегрирани и дейни в обществото.

За тази цел се извеждат принципи на проектиране, отнасящи се до: вертикалната планировка и околна среда; сградните обеми и пространства; функционалните характеристики и взаимовръзки; инсталационните решения със съответните крайни уреди и механизми; естественото и изкуственото осветление, финишинговите материали и мебелировката.

Всеки един от тези принципи може да бъде открит в съществуващи вече реализации, които биват обстойно представени и анализирани в трудовете на автора.

При всички тях трябва да бъде заложена висока степен на гъвкавост, т.е. да бъдат лесно адаптивни към динамично променящите се обществени и индивидуални реалности и потребности.

Именно съблюдаването на всички изброени принципи ще доведе до проектирането на сгради, които представителите на общността биха могли безпроблемно да обитават, включително и да получават в тях специализирани грижи.

Архитектурата на комплекси, сгради и съоръжения за хората от третата възраст не трябва непременно да се идентифицира с консервативен подход и визия. Напротив – при множество съвременни реализации могат да се видят най-новите тенденции и достижения по отношение на дизайн и технологии.